

Пречѣтомъ твоёмъ образъ покланяемъ благій, просяще проценіа прегрѣшеній нашихъ, Хрѣте Бже: волею бо благоволиа єси плотью възыти на крѣтъ, да избавиши, ѡже создая єси, ѿ работы вряжіа. Тѣмже благодарственнѡ копѣмъ ти: радостнѡ исполниа єси вѣдѣ, спсе нашъ, пришедый спастнѡ мїръ.

Таже цѣлуютъ и іконъ вѣы, глаголюще тропарь:

Милосердіа ещн нечотнннхъ, милости сподоби насъ Бже, прїзри на люди согрѣшнвшыа, ѡвн ѡкѡ прїенѡ еиъ твою: на тѣ бо оупокающе, радднса, копѣмъ ти, ѡкѡ нногдѣ Гаврїїахъ безплотныхъ архїстратїгъ.

Таже приклонше главъ, глѡтъ єиѡ молїтвѣ:

Гдн, низпоелн рѣкѣ твою єхъ высоты етѣгѡ жнлїца твоегѡ, и оукрѣпн мѣ въ предлежащю елѣжѣ твою: да неосудженнѡ предстанѣ етѣрашномѣ прѣтолѣ твоёмѣ, и безкрѡвное еващеннѡ дѣїствїе совершѣ. ѡкѡ твоѣ єсть сила и слава, во вѣкн вѣкѡвъ. ѡмїнь.

Таже творятъ и къ ликѡмъ поклѡны по єдїномѣ, и такѡ ѡходатъ къ жертвенннхъ, глаголюще:

Внїдѣ въ домъ твоѣ, поклонїса ко храмѣ етѣомѣ твоёмѣ въ етѣрѣ твоёмѣ. Гдн, настѣвн мѣ правдою твоєю, врягъ моїхъ радн испрѣкн прѣдъ тобою пѣть мої. ѡкѡ неєсть ко оутѣхъ нхъ истннн, єрдце нхъ єветно, грѣбъ ѡверетъ гортань нхъ, ѡзыки євоїмн лцїахъ. Сѡдн нмъ Бже, да ѡпадѣтъ ѡ мыслей євоїхъ, по мнѡжествѣ нечестїа нхъ нзрїнн ѡ, ѡкѡ прѡгорчїша тѣ Гдн. И да возвеселѣтѣ євн оупокающїи на тѣ, во вѣкн возрадѣютѣ, и єєлїшнса въ нїхъ, и похвалѣтѣ ѡ тѣбѣ любѣщїи нма твоѣ. ѡкѡ ты благословїши праведннка, Гдн. ѡкѡ ѡрѣжемъ благоволенїа вѣнчїахъ єсн насъ.

Єшѣдше же во свѣтїлнцѣ, творятъ поклѡны трн прѣдъ етѣю трапѣзѡю, и цѣлуютъ етѣє єѡїє и етѣю трапѣзѣ. Таже прїемлютъ въ рѣкн євоѡ кїїждѡ етѣарѣ євої, и творятъ поклѡны трн къ костѡкѣ, глаголюще въ єєтѣ кїїждѡ:

Бже, ѡчїстн мѣ...

БЖЕСТВЕННАЯ ЛІТУРГІА ИЖЕ ВО СВАТЫХЪ ѠТЦА НАШЕГО ІѠАННА ЗЛАТОУСТАГО.



Božská liturgie svatého Jana Zlatoušého

S požehnáním Jeho Přeosvícenosti Joakima, biskupa hodonínského

Překlad, který je před vámi, má za sebou dlouhou cestu. Původní náčrt úprav gorazdovského liturgického překladu, který má kořeny hluboko v devadesátých letech, se nakonec rozvinul v pracovní text; následovala příprava sazby a konzultace s dalšími teology i jazykovými poradci. Poté byla použitelnost textu prakticky ověřována při bohoslužbě. Jedná o dílo kolektivní; nad novým překladem liturgie se vystřídala celá řada spolupracovníků. Zásadní význam měly dříve shromážděné poznámky a připomínky starších duchovních (za všechny bych rád vzpomněl již zesnulého překladatele liturgických textů prot. Miroslava Mužíka). Bylo zpracováno mnoho návrhů a podnětů. Tím se ze skromného počátečního návrhu v průběhu přibližně dvaceti let vyvinulo kompletní znění naší hlavní bohoslužby, vtělené do této liturgické příručky. Díky patří všem, kdo toto dílo inspirovali, morálně zaštitili a zúčastnili se ho; bez nich by čtenář těchto řádků nedržel teď tuto liturgickou příručku v rukách. Za účelem tištěného vydání byl k liturgii posléze připojen i text večerní bohoslužby a kalendárium. Zvláštní poděkování patří mátušce Darji Mužíkové, znalkyni klasického českého jazyka, která nám pokytlá cenné rady a ujala se jazykových korektur liturgie.

*V cyrilometodějském roce
1150. výročí příchodu sv. Cyrila a Metoděje*

Předmluva

Z pozorování liturgického života naší církve je už od devadesátých let zřejmé, že významná část duchovenstva i věřících si přeje službu Božské liturgie v plném jejím znění. To znamenalo přikročit k tomu, v co kdysi doufal svatý vladyka Gorazd, – rozšířit zkrácenou misijní podobu české liturgie. Při práci na tomto úkolu jsme nevytvářeli úplně nový překlad, ale vycházeli z toho, co je zde zavedeno. Cestou úprav, oprav či doplňků vznikl text liturgie respektující současné potřeby a očekávání naší církve. V názorech na liturgickou podobu češtiny však u nás panuje značná roztržitost; tento překlad se pokouší držet střední cesty.

Hlavní rysy koncepce překladu a redakce. Při práci nad tímto textem plného znění české liturgie sledoval kolektiv překladatelů a konsultantů tyto základní cíle:

- 1.) Uchovat klasickou krásu bohoslužebného jazyka, na který jsou uvyklí čeští pravoslavní křesťané od dob vydání tzv. „Gorazdova sborníku“ až doposavad. Zachovat specifickou českou pravoslavnou terminologii zavedenou svatým vladykou Gorazdem a dále ji rozvíjet. Nesetřít z jazyka liturgie pel vznešenosti, poetičnosti a věků. Proto bylo textu ponecháno lehce archaické zabarvení.
- 2.) Opravit některé nedostatky starého překladu. Na několika místech zpřesnit překlad modliteb. Rozšířit české znění liturgie do plného rozsahu, jak je obvyklý ve slo-

Božská liturgie svatého Jana Zlatoústého

Proskomidie

Kněz, který hodlá vykonat službu Božských Tajin, se má dříve smířit se všemi a nemít nic proti komukoliv, má chránit srdce jak možno od zlých myšlenek, být zdrženlivým a střízlivým od předvečera až do času služeb Božích. V ustanovený čas se kněz i diákon postaví před svatými dveřmi oltáře a učiní společně, žehnajíce se, tři poklony k východu. Potom praví:

Diákon: Požehnej, vladyko!

Kněz: **B**lahosloven Bůh náš, vždycky, nyní i příště, až na věky věkův, amen.

Diákon: Králi nebeský... (Následuje Trisagion až po Otče náš.)

Kněz: Neboť tvé jest království...

Potom říkají oba:

Smiluj se nad námi, Pane, smiluj se nad námi, neboť žádné omluvy nevědouce, tuto modlitbu tobě, jako Vládci svému, my hříšníci přinášíme: smiluj se nad námi.

Sláva Otci i Synu i Svatému Duchu.

Pane, smiluj se nad námi, neboť v tebe doufáme; nehněvej se na nás velmi, aniž rozpomínej se na hříchy naše, ale pohled' i nyní jako milosrdný na nás a zbav nás nepřátel našich; neboť tys Bůh náš a my lid tvůj, všichni dílo rukou tvých a jméno tvé vzýváme.

I nyní i vždycky, až na věky věkův. Amen.

Bránu milosrdenství otevři nám, požehnaná Bohorodice, abychom doufající v tebe nezhylnuli, ale osvobozeni byli tebou od všeliké bídy; ježto jsi spása pokolení křesťanského.

Přečistému obrazu tvému...

ЧІНІЗ

СВАЦЕННЫЯ І БЖЭСТВЕННЫЯ ЛІТЪРГІІ

Хотай свацэннік бжэственное соверша́ти тайнодѣ́йствіе, до́лженъ ѣ́сть пѣрвѣе о́убо при́мрѣнъ бы́ти со вѣ́рми, њ не њмѣ́ти что́ на ко́го, њ се́рдце же, ѣ́лика е́ла, ѡ́ лѣ́кавыхъ клеветѣ́ помы́словъ, ко́здержѣ́тиса же е́з вѣ́чера, њ тѣ́режѣ́тиса да́же до вѣ́ремене сваценнодѣ́йствіа. Вѣ́ремени же нарта́кшъ, по́кнегда совер́шѣти о́бычнѣ́и предсто́ятелю покло́нѣ, вхо́дѣтѣ къ хра́мѣ: њ соедни́тиса со ді́акономъ, тѣ́ворѣ́тѣ вкѣ́пѣ къ востро́кѣ́ предъ е́тѣ́ми двѣ́рьми покло́нѣ́нїа тѣ́ри.

Та́же глѣ́тѣ ді́ако́нѣ: Бл̑гослові́и владѣ́ико.

Сѣ́цѣ́ннѣкѣ: Бл̑гословѣ́нѣхъ бѣ́хъ на́шихъ, вѣ́сгда, ны́нѣ́ њ при́сно, њ ко вѣ́кѣи вѣ́кѣ́вѣхъ, ѡ́мї́нѣ.

Начи́наѣ́тѣ глаго́лати ді́ако́нѣ: Цр̑ю́ нѣ́кнѣ́и: Трїсѣ́то́е. По О́че на́шихъ:

Сѣ́цѣ́ннѣкѣ: І́акѡ тѣ́вое ѣ́сть цр̑тѣ́во:

Та́же глаго́лютѣ:

Помі́лѣ́ њ́ насъ Гд̑и, помі́лѣ́ њ́ насъ: вѣ́ликаго́ во ѡ́вѣ́ста недо́умѣ́юще, е́ію́ тѣи мл̑тѣ́вѣ́ І́акѡ вл̑цѣ́ грѣ́шнѣ́и прино́сѣ́мѣхъ: помі́лѣ́ њ́ насъ.

Сл̑́ка:

Гд̑и, помі́лѣ́ њ́ насъ, на тѣ́ ко о́упова́хомъ, не прогнѣ́каѣ́сѣ на ны́ сѣ́лѡ, ни́же помані́ беззако́ннѣ́и на́шихъ: но при́зри њ ны́нѣ́ І́акѡ вл̑годѣ́рѣ́бенѣ, њ њ́зѣ́внѣ ны́ ѡ́ враго́вѣхъ на́шихъ. Ты́ ко ѣ́снѣ́ бѣ́хъ на́шихъ, њ мы́ лю́дїе тѣ́воѣ, всн̑ дѣ́ла рѣ́кѣ́ тѣ́воѣю, њ њ́ма тѣ́воѣ при́зыва́емѣхъ.

І́ ны́нѣ́:

Мно́госѣ́рдїа двѣ́ри ѡ́вѣ́рзи на́мѣхъ, бл̑гословѣ́ннаа бѣ́е, надѣ́ющѣ́нѣ на тѣ́ да не погнѣ́немѣхъ, но да њ́зѣ́внѣ́мѣ тѣ́вою ѡ́ вѣ́дѣхъ: ты́ ко ѣ́снѣ́ е́пїсѣ́нїе́ ро́да хрї́стїа́нскаго́.

Та́же ѡ́хо́даѣ́тѣ ко і́кѡ́нѣ́ хр̑то́вѣ́ њ целѣ́ютѣ́ ю́, глаго́люще:

Пре́что́мѣ́ тѣ́воѣ́мѣ́ о́бразѣ́...

vanských pravoslavných církvích. Připojit překlad liturgických poznámek, diakonských dialogů. (V české variantě textu jsou některé poznámky oproti církevněslovanskému znění podrobnější – dle vzoru Služebníku od prot. Čestmíra Kráčmara.)

3.) Mírně modernizovat jazyk, avšak spíše jen na těch místech textu, kde starší překlad kvůli archaičnosti už dnes ztrácí srozumitelnost. Ponechání některých archaismů, které nebrání chápání smyslu textu, jsme tedy považovali pro případ liturgie za možné a žádoucí.

4.) Vyřešit problematiku vzpomínání světských hodnostářů a představených státu (u nás se jedná především o prezidenta republiky) tak, aby odpovídala převládající praxi pravoslavné církve v současném světě.

5.) Vytvořit liturgickou příručku optimalizovanou formátem, vazbou i sazbou pro praktické běžné používání a s estetickou úpravou podle tradičních starodávných pravoslavných vzorů. Součástí toho záměru bylo i bilingvní uspořádání knížky, které je v naší pastorační situaci mimořádně aktuální.

Další podrobnosti o práci na překladu jsou uvedeny v doslovu (str. 200).

V dvojjazyčné úpravě s českým a církevně-slovanským zněním vychází svatá liturgie Jana Zlatoustého v našich zemích historicky poprvé. Toto bilingvní vydání odpovídá na aktuální výzvy současné situace pravoslaví v českých zemích. — Jednak na reálnou situaci v našich pravoslavných chrámech, kde se nyní scházejí nejen čeští pravoslavní věřící, ale přichází se k nám modlit i značný počet věřících pocházejících z Ukrajiny a Ruska, kteří jsou zvyklí na církevně-slovanskou službu, a proto je pastoračně žádoucí používat při našich bohoslužbách oba bohoslužebné jazyky: český i církevně-slovanský. — Nezanedbatelým přínosem vydání bilingue (pokud napomůže rozšíření znalosti církevně-slovanského znění liturgie) může být i další posun v organickém začlenění českého pravoslaví do pravoslaví slovanského a potažmo i světového, neboť církevní-slovanština je dosud „liturgickým všeslovanským esperantem“, a co více, její známost a používání přesahuje hranice slovanského pravoslaví. — V neposlední řadě pak může bilingue pomoci i českým pravoslavným křesťanům a duchovenstvu, aby si pozvolna hlouběji osvojili staroslověnskou liturgii (jsou to historicky naše místní pravoslavné kořeny) a ujali se tak v širší míře svého církevně-kulturního dědictví. A kromě toho – bohoslužba vedená ve starobylém liturgickém jazyku, bezprostředně uvádějící do dávné duchovní tradice, se dnes stává pro naše současníky zajímavou a přitažlivou, a tomu je vhodné z misijního hlediska věnovat patřičnou pozornost.

Dokončeno v cyrilometodějském roce 2012—2013 l.P.

Věnováno zvěčnělé památce našeho vladyky mučedníka Gorazda Českého a Moravsko-slezského k 70. výročí jeho mučednického svědectví o Ježíši Kristu a o pravoslavné víře.

Послѣдованіе вечерни.

Прише́дъ іерейъ во хра́мъ стѣи́и, ѿ нало́жнѣхъ на себѣ ѡпѣтрахнѣвъ, стоѡвъ предѣ цркви́ми бра́тѣи, глаго́летъ:

Блгоговѣнъ Бгъ нашъ, всегда, нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣкѡвъ.

И оучиненный чтець глаголетъ:

Ѧмѣнь. Слава тебе, Бже нашъ, слава тебе. Црю небный: Трѣсѣе. Пресѣла Трѣце: Оче нашъ:

Козмѣхъ:

Ѧкъ твоѣ ѡтъ црѣтѣво, и сила, и слава, Оца, и Сна, и Сѣаго Дха, нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣкѡвъ.

Чтець: Ѧмѣнь. Гди помѣлѣи, ѣи. Слава, и нынѣ: Прѣидѣте, поклонѣмъ: трѣжды.

И ѡламы ѣи- го чаѣ.

По немъ же ѡпѣсѣта не выкаѣтъ, но глаголетъ іерейъ начало:

Блгоговѣнъ Бгъ нашъ:

И чтець:

Прѣидѣте, поклонѣмъ: И ѡламы ѣи: Блгоговѣи дхше моѣ Гда, Гди Бже мой:

Іерейъ же, предѣ стѣими двѣрьми стѣахъ ѡкровенною главою, глаголетъ молѣтѣвы свѣтѣильничныя.

Мѣтѣа пѣрѣаа:

Гди цѣдрый и мѣлостивый, долготѣрпѣливъ и многомѣлостивъ, вѣдши молѣтѣвѣ нашѣ, и кончи глаѣш молѣнѣа нашего: сотвори съ нами знаменѣе во благо, настѣви насъ на пѣтъ твоѣи, ѡже ходѣти во истинѣ твоѣи, возведеши сердца наша, во ѡже боѣтѣа ѣмене твоего стѣаго. Занѣ вѣлѣи ѡтъ, и твораи чѣдеѣа, ты ѡтъ вѣхъ ѡдѣнъ, и нѣтъ подобенъ

тебѣ въ козѣхъ...

kněžny Ludmily, svatých ctihodných a bohonosných otců našich, Ivana, poustevníka českého a Prokopa Sázavského, světi-tele mučedníka Gorazda Českého a Moravsko-slezského, světi-tele vyznavače Alexije Karpatského, svatých a spravedlivých rodičů Jáchyma i Anny a všech svatých nechť smiluje se nad námi a spasí nás jako blahý a lidumil.

Věřící: Amen.

Někde je zvykem, že kněz při každé velké večerní žehná:

Požehnaní Hospodinovo na vás, blahodati a lidumilností jeho, vždycky, nyní i příště, až na věky věkův.

Věřící: Amen.

Pokud večerní bohoslužbě nepředcházela 9. hodinka, čtou se všechny modlitby tzv. „začátku obvyklého“ (od Králi nebeský až po Otčenáš) i následně „Hospodi, pomiluj“ (12×) a »Sláva... I nyní...« až na večerní hned po „Blahosloven Bůh náš...“ Pak se teprve čte: „Pojďte, pokloňme se Králi našemu Bohu...“

Upozornění z církevně-slovanské příručky

Věz, knězi, a dávej pozor, abys zachovával toto: požehnaný olej nechť podruhé nežehnáš při dalším bdění, a stejně tak i víno či pšenici nebo chleby. Olejem, který jsi požehnal, pomazávej lidi, když přicházejí políbit vystavenou ikonu. Můžeš jej také použít k jídlu (nebo vlít do lampády v chrámu). Víno můžeš zbožně vypít (nebo jím pokropit rozdáváné chleby). Pamatuj, že jsou to požehnané dary. Chleby rozděl na kousky a rozdávaj věřícím, nebo je sněz doma při stolování před ostatními pokrmy. Pšenici buď zasej nebo semel s ostatním zrním na mouku a spotřebuj ji s vděčností Bohu. Tyto chleby ani víno nesmíš použít na liturgii, neboť to posvátná pravidla o konání bohoslužeb zakazují.

Známo budiž, že požehnaný chléb je pomocí od veškerého zla, pokud je užíván s vírou.

Лікз: імінь.

И лікз поётъ многолѣтїе.

Вѣдомо же вѣди, іако вѣголовѣнный хлѣкъ ѣсть помогаѣтельный ѿ вѣдѣнхъ сѡлз, іаце ех вѣроу прїемлетѣ.

Оукціанїе:

И еѣ текѣ вѣдомо вѣди, ѿ іерее! и вѣдѣн, да сохраниши: ѣлїи еїи вѣголовѣнный вѣторѣе да не вѣголовѣнши, ни вїно, ни пшеницѣ, ниже хлѣкы на вѣторѣмъ вѣдѣнїи: но іаце вѣльми малѡ, но вѣа не оу вѣголовѣннаа предѣта вѣлїи. ѣлїи же еїи, ѣгоже вѣголовѣнхъ еїи, іаце ѣсть ікѡнотѣа, на цѣловѣнїи ѡбразѣ, лїдн знаменѣи. мѡжеши же и вѣ вѣрашнахъ еѣтїи: вїно же ипїтїи со вѣголовѣнїемъ, ѡбѣче іакоже вѣголовѣннаа. хлѣкы же на раздѣлїи двѡры раздѡрѣнхъ раздѣвѣи, илїи вѣ домѣ чѣстїи на трапѣзѣ прѣжде ѡбѣнхъ вѣрашенъ іаждѣ: пшеницѣ же илїи еїи, илїи со илїи илїи, и ех вѣголовѣнїемъ илїи. дїтѣрїенїи же еїи хлѣкѣамн, илїи вїнома, да не дѣрзнешн, по вѣрѣнхъ номоканѡннѡмъ ѿ вѣащенѡдѣїстѣи.



Postup večerní

Kněz přichází do chrámu, vezme na sebe epitrachil, stane před královskou branou a praví:

Blahosloven Bůh náš, vždycky, nyní i příště, až na věky věkův.

Žalmista:

Amen. Sláva tobě, Bože náš, sláva tobě! Králi nebeský... Svatý Bože, svatý Silný, svatý Nesmrtelný... Otče náš...

Kněz:

Neboť tvé jest království i moc i sláva, Otce i Syna i Svatého Duha, nyní i vždycky, až na věky věkův.

Žalmista: Amen. Hospodi, pomiluj. (12x) »Sláva... I nyní...« Pojdte, pokloňme se Králi našemu Bohu...

Následují žalmy 9. hodinky. Po ní se propuštění nekoná a kněz pronáší začátek večerní:

Blahosloven Bůh náš, vždycky, nyní i příště, až na věky věkův.

Žalmista říká: „Pojdte, pokloňme se Králi našemu Bohu...“ A následuje 103. / 104. žalm: „Dobrořeč, duše má Hospodinu...“

Kněz stojí před svatými dveřmi s nepokrytou hlavou a čte potichu sedm světelných modliteb:

1. modlitba

Hospodine slitovný a milostivý, dlouhoshovívavý a mnoho-milostivý, vyslyš modlitbu naši a přijmi hlas prosby naší, učiň s námi znamení dobré – uveď nás na cestu tvou, abychom kráčeli v pravdě tvé. Dej radost srdcím našim, aby se bála svatého jména tvého, protože veliký jsi ty a tvoříš divy. Ty jsi Bůh jediný a není mezi bohy žádný jiný podobný tobě, Hospodine, – mocný ve svém milosrdenství a dobrotivý v síle své, který pomoc, útěchu a spásu dáváš všem, kdož doufají ve jméno svaté tvé.

Neboť tobě náleží...

ТѢБѢ ВЪ КОЗѢХЪ ГДН: СІЛЕНЪ ВЪ МІЛОСТИ, І БЛГЪ ВЪ КРѢПОСТИ,
 ВО ѢЖЕ ПОМОГАТИ, І ОУТѢШАТИ, І СПАСАТИ ВЕЛ ОУПОВАЮЩИЯ ВО
 ІМЯ СГОЕ ТВОЕ.

ІАКЪ ПОДОВАЕТЪ ТѢБѢ ВЕЛКАА СЛАВА, ЧЕРТЬ І ПОКЛОНЕНІЕ, ОЦЪ,
 І СНЪ, І СГОМЪ ДХЪ, НЫНѢ І ПРИСНУ, І ВО ВѢКИ ВѢКОВЪ,
 АМІНЬ.

Мітка втора:

ГДН, ДА НЕ ІАРОСТІЮ ТВОЕЮ ОВЛИЧІШИ НАСЪ, НИЖЕ ГИѢКОМЪ
 ТВОЕМЪ НАКАЖЕШИ НАСЪ: НО СОТВОРИ СЪ НАМН ПО МІЛОСТИ
 ТВОЕЙ, ВРАЧЪ І ИЩЕЛІТЕЛЮ ДШЪ НАШНХЪ. НАСТАВИ НАСЪ КО
 ПРИСТАНИЦЪ ХОТѢНІА ТВОЕГЪ, ПРОСВѢТИ ОЧН СЕРДЕЦЪ НАШНХЪ
 ВЪ ПОЗНАНІЕ ТВОЕА ИСТИНЫ, І ДАРЪ НАМЪ ПРОЧЕЕ НАСТАВІАГЪ
 ДНЕ МІРНОЕ І БЕЗГРѢШНОЕ, І ВСЕ ВРЕМА ЖИВОТЪ НАШЕГЪ МОЛІТ-
 ВАМИ СГОА БЦЫ І КРѢХЪ СГОХЪ.

ІАКЪ ТВОА ДЕРЖАВА, І ТВОЕ ѢСТЬ ЦРТВО, І СІЛА, І СЛАВА, ОЦА,
 І СНА, І СГАГЪ ДХА, НЫНѢ І ПРИСНУ, І ВО ВѢКИ ВѢКОВЪ,
 АМІНЬ.

Мітка третя:

ГДН БЖЕ НАШЪ, ПОМАНІ НАСЪ ГРѢШНЫХЪ І НЕПОТРЕБНЫХЪ РЪБЪ
 ТВОИХЪ, ВНЕГДА ПРИЗЫВАТИ НАМЪ СГОЕ ІМЯ ТВОЕ, І НЕ
 ПОСРАМИ НАСЪ О ЧАНИА МІЛОСТИ ТВОЕА: НО ДАРЪ НАМЪ, ГДН,
 ВЕЛ ІАЖЕ КО СПАСЕНІЮ ПРОЩЕНІА, І СПОДОБИ НАСЪ ЛЮБИТИ, І БОЛ-
 ТИСА ТБЕ О ВСЕГЪ СЕРЦА НАШЕГЪ, І ТВОРИТИ КО КРѢХЪ КОЛЮ
 ТВОЮ.

ІАКЪ БЛГЪ І ЧЛВККОЛЮБЕЦЪ БГЪ ѢСН, І ТѢБѢ СЛАВЪ КОЗСЛАЕМЪ,
 ОЦЪ, І СНЪ, І СГОМЪ ДХЪ, НЫНѢ І ПРИСНУ, І ВО ВѢКИ
 ВѢКОВЪ, АМІНЬ.

Немолчними пѣснями...

Žalmista (koná-li se bdění):

Amen. Sláva na výsostech Bohu...

Dále čte žalmista šestižalmí (což je začátek jitřní, kterou bdění
 pokračuje).

Není-li na velké večerní požehnání chlebů, pak ihned po troparech následu-
 je propuštění.

Když není předvečer svátku, slouží se u nás všednodenní večerní
 tímto způsobem: po velké ektenii není „Blažený muž“ ani malá ektenie; po
 prokimeniu ihned následuje „Dejž, Hospodine, abychom večer tento“, a pak
 obvyklá prosebná ektenie atd. Po Otčenáši tropary. Po troparech zkrácená
 vroucí ektenie (pronáší se až od třetí prosby): „Smiluj se nad námi, Bože...“
 Na to se už říká propuštění.

Propuštění:

Kněz: Velemoudrost!

Věřící: Požehnej!

**Kněz: Požehnán jest Kristus, Bůh náš (Jsoucí), vždycky,
 nyní i příště, až na věky věkův.**

Věřící: Amen. Upevni, Bože, svatou pravoslavnou víru a pravoslavné křesťany
 na věky věkův.

Kněz: Přesvatá Bohorodice, spasiž nás!

Věřící: Tebe nad cherubíny ctěnější a nad serafíny bez přirovnání slavnější,
 bez porušení Boha Slovo porodivší, pravou Bohorodici vebíme.

Kněz: Sláva tobě, Kriste Bože, naděje naše, sláva tobě!

Věřící: Sláva Otci i Synu i Svatému Duchu, i nyní i vždycky, až na věky věkův.
 Amen. Hospodi, pomiluj (3×). Požehnej!

Kněz se modlí zakončení:

Kristus, pravý Bůh náš na přimluvy přečisté Matky své, sva-
 tých slavných a všechvalných apoštolů, svatého (*jméno svatého,
 jehož jest chrám*), svatého (*jméno*), jehož památku dnes slavíme,
 svatých Cyrila a Metoděje, apoštolů a učitelů slovanských,
 svatého zbožného knížete Rostislava Moravského, svatého
 mučedníka a knížete českého Václava a svaté mučednice

kněžny Ludmily...

Во ны́нѣ же дни, ѿще неѣсть празднеетка комѣ, творѣте на вечерни сице:

По великой ѡсѣненїи кадо́ема радова́а, ѿ кадо́емѣ ѡсѣненїа малаа. ѿ на Гдѣ воззва́хъ, стѣхїры. Свѣте ти́хий: ѿ прокіменъ дне: ѿна, ѿланаѣта.

Та́же, сподо́би, Гдѣ, въ вечеръ сеѣ: ѿ ѡсѣненїа: ѿсполнимъ вечернюю моли́тву на́шу: ѿ на стѣховникѣ стѣхїры: ѿ ны́нѣ ѿпѣца́емъ: Трїстѣе. ѿ тропари по ѡсѣнѣ чїна. ѿ потомъ ѡсѣненїа: Помнѣди́ насъ Бже: По возгласѣ же іерей глаголетъ:

Премудростъ.

Діакъ же: Бѣголови.

Іерей: **С**ый бѣгословенъ Хрѣто́съ Бгъ нашъ, всегда, ны́нѣ ѿ прїенѡ, ѿ во вѣки вѣкѡвъ.

Діакъ: ѿмнѣ. ѡсѣрди́ Бже, стѣю прасола́кнѣю вѣрѣ ѿ прасола́кнѣхъ хрїстїанъ, во вѣкѣхъ вѣка.

Іерей: **П**ресѣла́ Бже, спасѣ́ насъ.

Діакъ: Чертнѣишѣю херѡкїмъ:

Іерей: **С**лава тебе, Хрѣте́ Бже, ѡпованїе́ наше, слава тебе.

Діакъ: Слава, ѿ ны́нѣ: Гдѣ помнѣди́, трїжды. Бѣголови.

Іерей же, ѡкратїека ѡ стѣхъ дверей на западъ къ людемъ, глаголетъ ѡпѣетъ, ѿ помнѣетъ стѣго, ѡмже служба поетъ.

Хрѣто́съ истинный Бгъ нашъ, моли́твами пречѣгѡа своѣа **Х**мѣре, стѣхъ славнѣхъ ѿ всехвальныйхъ апѡл, (ѿ стѣхъ хра́ма, ѿ дне) (ѿже во стѣхъ ѡтѣцъ нашихъ Ме́до́діа ѿ Вѣрїала, ѡчїнтелѣй словенскнѣхъ: стѣгѡ равноапѡстольнагѡ великагѡ кнѣза Раствисла́ва: ѿже во стѣхъ стѣрто́терпецѣхъ кнѣза Вацесла́ва ѿ кнѣгїни Людмїлы: прѣбнѣхъ ѿ бѣгоснѣхъ ѡтѣцъ нашихъ Іѡанна чѣскагѡ ѿ Прокѡпїа сѣзавкагѡ: свѣщенномѣченника Горѣзда: стѣнтелѣ ѿповѣдника ѿле́жїа карпатѡрѣскагѡ), ѿ вѣхъ стѣхъ, помнѣетъ ѿ спасѣ́тъ насъ, ѿакѡ бѣгъ ѿ члѣколюбецъ.

ѿмнѣ....

Neboť tobě náleží všeliká sláva, čest a klanění, Otci i Synu i Svatému Duchu, nyní i vždycky, až na věky věkův. Amen.

2. modlitba

Hospodine, ve hněvu svém nás netrestej a ve svém rozhorlení nás nekárej; ale nakládej s námi dle milosrdenství svého, lékaři a uzdraviteli duší našich. Uveď nás do přístaviště vůle své. Osvěť oči srdcí našich k poznání pravdy tvé a popřej nám, abychom zbytek tohoto dne i celý věk života svého strávili pokojně a bez hříchu, na přímluvy svaté Bohorodice i všech svatých.



Neboť tvá jest vláda a království i moc a sláva, Otce i Syna i Svatého Ducha, nyní i vždycky, až na věky věkův. Amen.

3. modlitba

Hospodine, Bože náš, rozpomeň se na nás, hříšné a neužitečné služebníky své, když vzýváme svaté jméno tvé, a nedejž, abychom byli zahanbeni, když důvěřujeme v milost tvou; avšak daruj nám, Hospodine, vše, oč prosíme ke spasení, a učiň nás hodnými milovati tebe a tebe se báti z celého srdce svého a ve všem plniti vůli tvou.

Neboť dobrotivý a lidumilný Bůh jsi ty, a tobě chválu vzdáváme, Otci i Synu i Svatému Duchu, nyní i vždycky, až na věky věkův. Amen.

Ty, jenž jsi od svatých...

МѢТКА ЧЕТКѢРТАА:

Немóлчными пѣсньми и непѣрстáнными славословѣньми ѿ свѣтъхъ силъ воспеваемыи, испóлни оубо́та наша хвалѣнїа твоегò, ꙗже подáти величествїе и́мени твоемѹ сѣ́момѹ: и да́ждь намъ оубо́рствїе и наследїе со всѣ́ми бо́лщимиса тебе́ истинноу, и хранáцими за́повѣди твоа́, моли́твами свѣ́ла Бѣ́ны и всѣ́хъ свѣ́тъхъ твои́хъ.

Ико́ подо́баетъ тебе́ всáкаа сла́ва, чѣсть и поклонѣнїе, о́цѹ, и снѹ, и сѣ́момѹ дхѹ, нынѣ́ и прїснѹ, и во вѣ́ки вѣ́кѹвъ, а́минь.

МѢТКА ПÁТКА:

Гди, Гди, пречїстоу твоёю длáнию содержáй всáчскаа, долготерпáй на всѣ́хъ насъ, и кáньса ѿ слóвахъ нашихъ, помани́ щедрóты твоа́, и мїлостъ твою́: посѣ́ти ны твоёю б́лгостїю и да́ждь намъ и́збѣ́жати и прóчее настоáщагѹ днѣ, твоёю б́лгодáтїю, ѿ разлїчныхъ ко́зней лѣ́кавагѹ, и ненавѣ́тнѹ жїзнь нашу́ соблюди́ б́лгодáтїю ввсѣ́тагѹ твоегò дхá.

Мїлостїю и члв́колю́бїемъ ѣ́дннорóднагѹ твоегò снá, из нїмъже б́лгословѣ́нъ є́си, со всесѣ́тымъ, и б́лгїмъ, и животво́рацимъ твоимъ дхомъ, нынѣ́ и прїснѹ, и во вѣ́ки вѣ́кѹвъ, а́минь.

МѢТКА ШЕ́СТАА:

Бже великїй и дївный, несповѣ́дїемоу б́лгостїю и бо́гáтымъ промысломъ оуправлáй всáчскаа, и мїре́кáа намъ блага́ дарова́вый, и порóчнвыи намъ ѡбѣ́щáнное цр҃тѹ, ѡбѣ́щáннымъ б́лгїми пѹ́тесотворївыи намъ и днѣ прешѣ́шю чѣсть ѿ всáкагѹ оубо́лнїтиса сла́: да́рѹи намъ и прóчее

непорóчноу совершїтїи...

Žalmista říká trisagion až po Otčenáš.
Kněz:

Neboť tvé jest království, moc i sláva, Otce i Syna i Svatého Ducha, nyní i vždycky, až na věky věkův.

Věřící: Amen.

Po Otčenáši následují **tropary** podle typikonu (zpívá žalmista).

Koná-li se litije a požehnání pěti chlebů, jsou na připraveném stolku připraveny chleby a nádoby s vínem a olejem; diákon okuřuje při troparech kolem stolku, a pak představeného.

Je-li bdění zpívá se: Raduj se, Bohorodice Panno... (Resp. tropar svátku.)

Po odzpívání troparů praví kněz (diákon): K Hospodinu modleme se!

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Kněz (vezme jeden z chlebů, požehná jím ostatní chleby a říká nahlas modlitbu k požehnání předloženého):

Pane, Ježíši Kriste, Bože náš, jenž jsi pět chlebů požehnal a pět tisíců jimi nasýtil, sám požehnej chleby tyto, pšenici, víno a olej (*ukazuje na ně pravící*) a rozmnož je v tomto městě [*tomto monastýru, této vesnici*] a v celém světě svém; posvěť věrné, kteří z nich okusí. Neboť ty žehnáš a posvěcuješ veškerenstvo, Kriste, Bože náš, a tobě chválu vzdáváme, s bezpočátečným Otcem tvým i přesvatým a blahým a oživujícím Duchem tvým, nyní i vždycky, až na věky věků.

Věřící: Amen.

Budiž jméno Hospodinovo blahosloveno, od nyní až na věky. (3x)

Pokud je jen litije (bez bdění), pak může ihned následovat propuštění.

Koná-li se bdění, následuje vždy ještě část žalmu 33. / 34.:

„Blahosloviti budu Hospodina každého času...“

Kněz stojí před svatými dveřmi obrácen k západu.

Po dokončení žalmu praví:

Požehnání Hospodinovo na vás, blahodatí a lidumilností jeho, vždycky, nyní i příště, až na věky věkův.

Velemoudrost...

Ἐπισημειωτικὸν τροπάριον: Πῆρε δέκο: τριῖζδας.

Предлагаютъ же на оуготоуванномъ столѣ ради бѣгословенїа пѣтъ хлѣбковъ, пшеница, ѿ двѣхъ соудѣ на сѣ оустрѣвенныхъ: ѣдинъ исполненъ вина ѿ плода лознаго, другїи же ѣла. Дїаконы же кадиѣтъ окрестъ стола, ѿ нартоутелѣ трѣмъ, ѿ іерѣа. Іерей же взѣмъ ѣдинъ хлѣбъ, знаменуетъ ѿмъ прочыа хлѣбы, ѿ глаголетъ молиѣтъ сїѡ велелѣеню:

Ἐγὼ глаголетъ: сѣмъ бѣгословѣн, тогда десницею оуказуетъ на предложєнныхъ хлѣбы, пшеницѣ, вино ѿ ѣла.

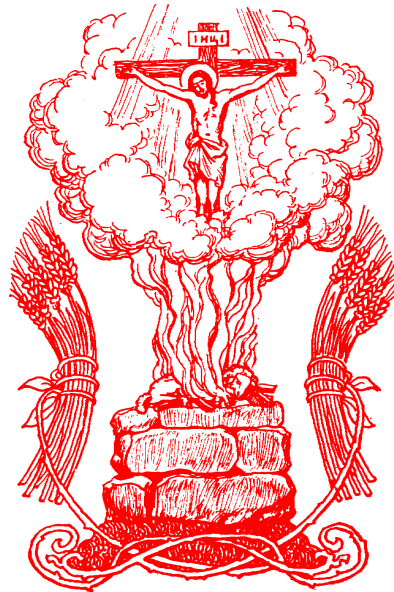
ГДН ІИСЕ ХР҃ТЕ БЖЕ НАШЪ, БѢГСОЛОВІВЫЙ ПѢТЬ ХЛѢБОВЪ ѿ ПѢТЬ ТЫСАЦЫ НАСЫТІВЫЙ, СѢМЪ БѢГСОЛОВІ ѿ ХЛѢБЫ СІѦ, ПШЕНИЦѢ, ВІНО ѿ ѢЛА: ѿ оумножи сїѦ во градѣ сѣмъ [ѿѦ въ вєн сєн, ѿѦ во сѣн обнѣтєн сєн], ѿ во вєсѣмъ мїрѣ твоємъ, ѿ вкѣшающыа ѿ нїхъ вѣрныа ѡсвѣтї. Іѣкѡ ты сїѡ бѣгословаѡѡ ѿ ѡсїѡѡѡ вєлѣсїкаѡ, ХР҃ТЕ БЖЕ НАШЪ, ѿ твѣѣ слѡвѣ возвылаємъ, со вєзначальнымъ твоїмъ оуцѣмъ, ѿ вєсѣтѣмъ, ѿ бѣгїмъ, ѿ жнвотворѡцимъ твоїмъ дѣомъ, нынѣ ѿ прїеню, ѿ во вѣкѣ вѣкѡвъ.

Лїкѣ: ѡмїнь.

ѿ по ѡмїнѣ, ѡкїе: БЗДН ѿма ГДне бѣкєно ѿ нынѣ ѿ до вѣка. триѣзды. ѿ глаголемъ: Бѣгословаю ГДѡ на вєлѣкое вєрєма: даже до не лншѡтєѡ вєлѣкаго бѣга.

Сїѣнникъ же ѡшѣдъ сѣоїтѣ предъ сѣтѣмн двѣрѣмн, зрѡ къ зѡпадѣ. По исполненїи же ѡлѡма, сїѣнникъ къ нарѡдѣ глаголетъ:

БѢГСОЛОВЕНІЕ ГДНЕ НА ВѢСЪ, ТОГѡ БѢГОДАТІЮ ѿ ЧЕЛОВѢКОЛѢБІЕМЪ, ВЄГДА, НЫНѣ ѿ прїеню, ѿ во вѣкѣ вѣкѡвъ.



Премѣдростѣ...

4. modlitba

Ty, jenž jsi od svatých mocností oslavován neumlkajícími písněmi a neustálým chvalořečením, naplň též naše ústa chválením tebe, abychom vyvýšili jméno tvé svaté. Popřej nám míti účast a dědictví se všemi, kdož se vpravdě bojí tebe a příkázání tvá zachovávají; na přimlvy svaté Bohorodice a všech svatých tvých.

Neboť tobě náleží všechna sláva, čest a klanění, Otci i Synu i Svatému Duchu, nyní i vždycky, až na věky věkův. Amen.

5. modlitba

Hospodine, Hospodine, který v ruce své přečistě vše držíš, k nám jsi shovívavý a rmoutíš se nad poklesky našimi, pomni slitování svých a milosrdenství svého; navštiv nás dobrotou svou a dej, abychom milostí tvou po zbytek tohoto dne unikli rozličným úkladům zla a zachovej neposkvrněným život náš blahodatí přesvatého Ducha svého.

Milostí a lidumilností jednorozeného Syna svého, s nímž velen jsi s přesvatým a blahým a oživujícím Duchem svým, nyní i vždycky, až na věky věkův. Amen.

6. modlitba

Bože veliký a podivuhodný, který spravuješ všechno s nevýslovnou dobrotou a bohatou prozřetelností a který jsi pozemská dobra nám daroval, svěřil nám slíbené království a dobrodiními svými ukázal nám cestu, jak se varovati zla v uplynulé části tohoto dne; dej, ať také zůstatek času strávíme bez hříchu a před svatou slávou tvou oslavujeme tebe, jediného dobrého a lidumilného Boha našeho.

Neboť tys Bůh náš, a tobě slávu vzdáváme, Otci i Synu i Svatému Duchu, nyní i vždycky, až na věky věkův. Amen.

Bože veliký...

непорочнѡ совершити, предъ стѣю славою твоєю, почти тѣ
единаго блага и члвчколюбиваго бга нашего.

Ѧко ты єси бгъ нашъ, и тебе слава возсылаемъ, оцъ, и
снъ, и стѣомъ дхъ, нынѣ и причесно, и во вѣки вѣковъ,
аминь.

Мѣтка седмѣа:

Нже великій и вышній, единъ имѣль безмертїе, во
свѣтѣ живый неистощимъ, всю тварь премудростїю
созданный, разделанный между свѣтомъ и между тмою, и
солнце положи въ область дне, луна же и звѣзды во
область ночи, подобный насъ грѣшныхъ и въ настоащїй
часъ предварити лице твоє исповѣданїемъ, и вечернее тебе
славословїе принести: самъ члвчколюбче, исправи молитву
нашъ Ѧко кадилѡ предъ тобою, и прими ю въ коню
благоданїа, подаждь же намъ настоащїй вечеръ, и приходи
цю ночь мирнъ: ѡблецы ны во ѡржїе свѣта, и збави ны ѡ
страха ноцнаго и велика вѣщи, во тмѣ переходящїа, и даждь
сонъ, єгоже во ѡпокоенїе немоци нашей даровалъ єси,
великаго мечтанїа дїавола ѡчужденный. єи влѣко, блгїхъ
подателю, да и на ложахъ нашихъ ѡмнлѡющеа, помнѣемъ въ
ноци ѿма твоє, и побченїемъ твоихъ заповѣдей просвѣщае
ми, въ радостї дшїевнѣй воспанемъ къ славословїю твоєа
блгостї, моленїа и молитвы твоєа блгострѡбїю приносѣ
ще, ѡ своихъ согрѣшенїихъ и вѣхъ людїи твоихъ, Ѧже
молитвами стѣа бгъ, милостїю посѣти.

Ѧко блгъ и члвчколюбче бгъ єси, и тебе слава возсылаемъ,
оцъ, и снъ, и стѣомъ дхъ, нынѣ и причесно, и во вѣки
вѣковъ, аминь.

Миромъ гдъ помолнѣа...

ho, svatého otce našeho Mikuláše, arcibiskupa Myr Lykejských, divotvorce, svatých apoštolům rovných Cyrila a Metoděje, učitelů slovanských, svatého zbožného knížete Rostislava Moravského, svatého mučedníka a knížete českého Václava a svaté mučednice kněžny Ludmily, ctihodných a bohonosných otců našich, Ivana, poustevníka českého, a Prokopa Sázavského, světitele mučedníka Gorazda Českého a Moravsko-slezského, světitele vyznavače Alexije Karpatského, svatých a spravedlivých rodičů Jáchyma i Anny, svatého (*jméno svatého, jehož jest chrám a jehož je svátek*) i všech svatých svých učň modlitbu naši sobě příjemnou, daruj nám odpuštění hříchů našich, ochraň nás záštitou křídel svých, zapuď od nás každého nepřitele a odpurce, daruj mír životu našemu, Pane, smiluj se nad námi i nad světem svým a spasiž duše naše jako blahý a lidumil.

Věřící: Amen.

(Konec litijní ektenie a vchází se z předsíně do chrámu.)



Žalmista čte stichiry na stichovně.

Žalmista: Sláva Otci i Synu i Svatému Duchu.

Následuje zpěv svatému z mineje, případně ze služby svátku nebo z triodu, pokud tam je uveden.

Žalmista: I nyní i vždycky, až na věky věkův. Amen. (*Následuje bohorodičen.*)

Věřící zpívají chvalozpěv Simeonův:

Nyní propouštíš, Pane, služebníka svého, podle slova svého v pokoji, neboť viděly oči mé spasení tvé, které jsi připravil před obličejem všech lidí, světlo ke zjevení pohanům, a slávu lidu svého israelského.

Neboť tvé jest království...

И вѣмъ приклоншымъ главы и на зѣмлю прїиикшымъ,
молителъ сїѣнникъ величїемъ:

Рѣко многомлчїе Гдѣ, иже Хрѣте Бже нашъ, молитвами
всепрѣчтыа влчцы нашеа Бцы и прїснодѣвы Мрїи: сїлою
чтнѣгво и жнвотворѣцагво крѣта: предстѣтельствы четнѣхъ
нбѣснѣхъ сїлз безплотнѣхъ: чтнѣгво славнагво прорѣка, пред-
тѣчи и крѣтителѣ Іоанна: стѣхъ славнѣхъ и всехвалнѣхъ апѣ-
твлз: стѣхъ славнѣхъ и довроповѣднѣхъ мѣченикѣвз: прѣ-
нѣхъ и вѣгонѣнѣхъ оцѣ нашнѣхъ: иже во стѣхъ оцѣ нашнѣхъ и
вселѣнскнѣхъ великнѣхъ оучителѣй и стѣителѣй, Васїла великагво,
Григорїа вѣслоба и Іоанна Златоустѣгво: иже во стѣхъ оцѣ на-
шегво Нїколаа архїепїка, мѣрѣвнѣкагво чѣдотворѣца: иже во
стѣхъ оцѣ нашнѣхъ Меѣодїа и Вѣрїла, оучителѣй словѣн-
скнѣхъ: стѣгво равноапѣстольнагво великагво кнѣзѣ Растислава:
иже во стѣхъ стѣтѣтѣрпцѣвз кнѣзѣ Вачеслава и кнѣгнїи
Людмїлы: прѣнѣхъ и вѣгонѣнѣхъ оцѣ нашнѣхъ Іоанна
чѣскагво и Прокѣпїа сѣзавкагво: свѣщенномѣченика Горѣзда:
стѣителѣ и спѣвнѣка Іаковѣ и Іаннѣ, и стѣгво [иїма, сѣгвоже сѣтъ храмѣ], и
вѣхъ стѣхъ чвоиѣхъ, влгопрїѣчнѣ сотворѣи молитвѣ нашѣ, дѣ-
рѣи намѣ оствѣленїе прѣгрѣшенїй нашнѣхъ, покрѣи насѣ
крѣкомъ крїстѣ чвоѣю, ѣженїи ѣ насѣ великаго врага и
сѣпѣтѣта, оумнрѣи насѣ жнзнь: Гдѣ, помнѣи насѣ, и мїрѣ
чвоиѣ, и спѣи дѣшы нашѣ, іакѣ влгѣ и члѣвкѣколюбѣвцѣ.

Тѣже начинѣемъ стѣхѣры стѣхѣбнѣ, и поѣце вхѣднѣмъ въ храмѣ.

Слава, и нынѣ, вѣчнѣ. Тѣже, Нынѣ ѡпѣцїѣши: Трїсѣѣ. По оцѣ нашнѣ:

Возглашѣтѣ сїѣнникъ:

Иакѣ чвоѣ сѣтъ црѣтѣво, и сїла, и слава, оцѣ, и вѣна, и стѣгво
дѣа, нынѣ и прїснѣ, и во вѣкнѣ вѣкѣвз, амнѣнѣ.

Гдѣ иже Хрѣте...

7. modlitba

Вože veliký a vznešený,
který jediný jsi věčný
a přebýváš ve světle nepří-
stupném, který jsi všechno
moudře stvořil, oddělil světlo
od tmy a slunci ustanovil, aby
vládlo ve dne, měsíci a hvěz-
dám pak, aby vládly v noci,
a který jsi nás hříšné učinil
hodnými přiblížit se také to-
hoto dne s vyznáním před tvář
tvou a přinésti tobě večerní
slavosloví; sám, Lidumile,
řidiž modlitbu naši, aby se
vznášela k tobě jako kadidlo,
a přijmi ji jako vůni příjem-
nou. Dej, ať přítomný večer
a následující noc jsou pokojny.
Oděj nás zbrojí světla, vysvo-
boď nás od hrůz nočních a ode
všeho, co se v noci plíží; uděl
nám spánek, jež jsi nám k osvěžení daroval, prostý ďábel-
ských preludů. Sám, Vládce, Dárce dobra, dej, abychom na
ložích svých s dojetím v noci pamatovali svatého jména tvého,
a jsouce osvětleni naučením přikázání tvých, povstali s duchov-
ní radostí k oslavě dobroty tvé a milosrdenství tvému přinášeli
prosby a modlitby za hříchy své a všeho lidu tvého, jež na
přímluvy svaté Bohorodice navštív milostí svou.



Neboť dobrotivý a lidumilný Bůh jsi ty, a tobě chválu vzdáváme, Otci i Synu i Svatému Duchu, nyní i vždycky, až na věky věkův. Amen.

V pokoji k Hospodinu...

Непóлншѣа же предначинáтельномѹ ѱалмѹ, глаголетъ свѣтѣицѣхъ ѿ дѣакоузъ,
ѿще ѣстъ, ѿзшедъ съверною страною ѿ стáкъ на ѡбычномъ мѣстѣ амкóна,
ѣктенїю сїю:

Дѣакоузъ: **М**нóромъ Гдѹ помóлимсѧ.

Днѣкъ: Гдн, помíлдѣй.

Ѹ свѣшнѣмъ мѣрѣ, ѿ спасенїи дѣшъ нашихъ, Гдѹ помóлимсѧ.

Днѣкъ: Гдн, помíлдѣй.

Ѹ мѣрѣ всегò мѣра, благоугодиши свѣтѣихъ Божїихъ церквѣй,
ѿ соединенїи вѣрѣхъ, Гдѹ помóлимсѧ.

Днѣкъ: Гдн, помíлдѣй.

Ѹ свѣтѣмъ храмѣ сѣмъ ѿ еъ вѣрою, благоговѣнїемъ ѿ стрáхомъ
Божїимъ входáщихъ вóнь, Гдѹ помóлимсѧ.

Днѣкъ: Гдн, помíлдѣй.

Ѹ господнѣ нашемъ Блаженнѣйшемъ митрополитѣ (ѿма рекъ),
ѿ господнѣ нашемъ [ѿн: высоко-преосвѣщеннѣйшемъ архїєпископѣ, ѿн:
Преосвѣщеннѣйшемъ єпископѣ] (ѿма рекъ), четвѣмъ пресвѣтерствѣ, во
Хрѣтѣ дѣакоустствѣ, ѿ всемъ прїчтѣ ѿ людехъ, Гдѹ помóлимсѧ.

Днѣкъ: Гдн, помíлдѣй.

Ѹ странѣ нашей, правнѣтелехъ ѿ коннствѣ ѣа, Гдѹ помóлимсѧ.

Днѣкъ: Гдн, помíлдѣй.

Ѹ градѣ сѣмъ [ѿн: ѿ вѣи сїй, ели въ монастыре, то: ѿ свѣтѣи ѿкнѣи сїй],
всáкомъ градѣ, странѣ ѿ вѣрою живѣщихъ въ нѣхъ, Гдѹ
помóлимсѧ.

Днѣкъ: Гдн, помíлдѣй.

Ѹ благоартворенїи воздѣхвѣхъ, ѿ ѿзоблїи плодѣхъ земнѣхъ
ѿ времѣнѣхъ мѣрныхъ, Гдѹ помóлимсѧ.

Днѣкъ: Гдн, помíлдѣй.

veškerý na nás uvalený hněv a vysvobodil nás od přicházejícího
spravedlivého trestu svého a smiloval se nad námi.

Věřící: Hospodi, pomiluj. (3×)

Ještě modlíme se, aby Hospodin Bůh vyslyšel hlas modlitby
nás, hříšných, a smiloval se nad námi.

Věřící: Hospodi, pomiluj. (3×)

Kněz může tiše vzpomínat živé i zesnulé.

Dále kněz:

Vyslyš nás, Bože, Spasiteli náš, naděje všech končin země
i těch, kteří jsou daleko na moři; a milostiv, milostiv
budiž, Vládce, ke hříchům našim a smiluj se nad námi. Neboť
milostivý a lidumilný Bůh jsi ty a tobě chválu vzdáváme, Otci
i Synu i Svatému Duchu, nyní i vždycky, až na věky věkův.

Věřící: Amen.

Kněz: **P**okoj všem.

Věřící: I duchu tvému.

Kněz: **S**kloňme hlavy své před Hospodinem.

Věřící: Před tebou, Hospodine. *(Všichni skloní hlavy)*

Kněz (hlasitě):

Vládce mnohomilostivý, Pane Ježíši Kriste, Bože náš,
na přímluvy nejčistší Vládkyně naší, Bohorodice
a vždycky Panny Marie, mocí uctívaného a životodár-
ného kříže, s přispěním úctyhodných nebeských beztělesných
mocností, důstojného a slavného proroka, předchůdce a křtitele
Jana, svatých slavných a všechvalných apoštolů, svatých
slavných vítězných mučedníků i ctihodných a bohonosných
otců našich; svatých našich otců, velikých učitelů celého světa
a světitelů Basila Velikého, Řehoře Theologa a Jana Zlatouště-

-ho, svatého otce našeho Mikuláše...

Ѹ плакающих...

цинхъ, ѿ ѡвѣхъ слѣжащихъ ѿ слѣжившихъ во стѣмъ храмѣ
сѣмъ [нѣ: во стѣнѣ ѡбѣтѣн сѣн], рцѣмъ.

дѣкъ: Гдѣ, помѣлѣи, ѿ.

Бщѣ мѡлимъ ѡ сѣже сохраничѣа градъ сѣмъ [нѣ: вѣн сѣн], ѿ
стѡмъ храмъ сѣмъ [нѣ: стѣнѣ ѡбѣтѣн сѣн] ѿ всѣкомъ градъ ѿ
странѣ ѡ глѣдѣ, глѣбѣтѣлѣтѣа, трѣа, потѡпа, ѡгнѣ, мечѣ,
нашеѣтѣа ѿноплемѣнникѡвъ, ѿ междѡдѡбѣннѣа вѣрѣн: ѡ сѣже
мѣлѡртнѣ ѿ благоѡвѣтѣнѣа бѣти блѡмъ ѿ члѣвѣколѡбѣнѡмъ
бѣ ѿ нашемъ, ѡвратѣти всѣкѣи гнѣвъ на ны двѣжнѣи, ѿ
ѿзбѣвѣти ны ѡ належѣагѡ ѿ прѣвѣднѡгѡ своѣгѡ прѣцѣнѣа, ѿ
помѣловѣти ны.

дѣкъ: Гдѣ, помѣлѣи, трѣжды.

Бщѣ мѡлимъ ѿ ѡ сѣже ѡвѣлѣшѣти Гдѣ бѣ глѣсѣ молѣнѣа
нѣсѣ грѣшнѣхъ, ѿ помѣловѣти нѣсѣ.

дѣкъ: Гдѣ, помѣлѣи, трѣжды.

Тѣже помнѣагѣ тѣже хѡцѣгѣ, жнѣа ѿ мѣртѣа, тѣнѡ.

Овѣлѣши ны, бѣже ѡпѣсѣтѣаю нѣшъ, ѡповѣнѣе всѣхъ
концѣвъ землѣ ѿ сѣцинъ вѣ мѡри далѣче, ѿ мѣлѡ-
ртнѣа, мѣлѡртнѣа вѣдѣ, вѣко, ѡ грѣсѣхъ нѣшнѣа, ѿ помѣлѣи
ны.

Мѣлѡртнѣа во ѿ члѣвѣколѡбѣнѣа бѣ сѣн, ѿ тѣвѣ слѣвъ козѣ-
лѣмъ, ѡцѣ, ѿ снѣ, ѿ стѡмъ дѣхъ, нынѣ ѿ прѣсѣнѡ, ѿ во вѣкѣ
вѣкѡвъ.

дѣкъ: ѿмѣнѣ.

Тѣже глѡлѣгѣ: **М**ѣрѣ всѣмъ.

дѣкъ: Глѣвѣ нѣша Гдѣн прѣклѡнѣмъ.

Вѣко многѡмѣтнѣе...

Po ukončení čtení počátečního žalmu praví kněz (nebo diákon; je-li přito-
men, vychází severními vrátky na solej a stane na obvyklém místě) velkou
ektenii:

Diákon: V pokoji k Hospodinu modleme se!

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Za pokoj shůry a spásu duší našich k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Za mír celého světa, za blaho svatých církví Božích a za sjednocení
všech k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Za svatý chrám tento a za vcházející v něj s vírou, zbožností a bázní
Boží k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Za vladyku našeho metropolitu (jméno) [za vladyku našeho (archi-)
episkopa (jméno)], za důstojné kněžstvo, diákonstvo v Kristu, za veš-
keré duchovenstvo a lid k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Za vlast naši a její představitele k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Za město toto [vesnici tuto, svatý monastýr tento], za všechna města
a země i za ty, kteří podle víry v nich žijí, k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Za příznivé počasí, za hojnost plodů zemských a za pokojné časy
k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Za cestující po zemi, vodě i vzduchem, za nemocné, trpící, zajaté a za
spásu jejich k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Abychom vysvobozeni...

Ⲓⲓⲛⲁⲛⲁⲛⲓⲛⲁ, ⲡⲗⲧⲉⲥⲓⲉⲧⲧⲩⲟⲩⲓⲛⲁ, ⲛⲉⲔⲗⲓⲗⲟⲩⲓⲛⲁ, ⲉⲧⲣⲁⲓⲗⲁⲗⲓⲛⲁ,
ⲡⲓⲕⲛⲉⲛⲛⲓⲛⲁ, ⲛ̀ ⲱ ⲉⲡⲁⲉⲛⲓⲛ ⲛ̀ⲁ, Ⲓⲁⲗ ⲡⲟⲙⲟⲗⲛⲙⲉⲗ.

ⲁⲛⲓⲕⲥ: Ⲓⲁⲛ, ⲡⲟⲙⲓⲗⲁⲓ.

Ⲓⲓⲛⲁⲛⲁⲛⲓⲛⲁ ⲛⲁⲙⲁ ⲱ ⲕⲉⲗⲓⲕⲁ ⲉⲕⲟⲣⲛⲓ, ⲛ̀ⲛⲉⲕⲱ ⲛ̀ ⲛⲗⲗⲁⲗⲁ, Ⲓⲁⲗ
ⲡⲟⲙⲟⲗⲛⲙⲉⲗ.

ⲁⲛⲓⲕⲥ: Ⲓⲁⲛ, ⲡⲟⲙⲓⲗⲁⲓ.

Ⲓⲁⲉⲧⲗⲡⲛ̀, ⲉⲡⲁⲉⲛⲓ, ⲡⲟⲙⲓⲗⲁⲓ ⲛ̀ ⲉⲟⲗⲣⲁⲛⲓ ⲛ̀ⲁⲉⲕⲥ, Ⲓⲟⲗⲗⲉ, ⲧⲧⲟⲉⲓⲟ ⲕⲗⲁⲒⲟⲔⲁⲧⲓⲟ.

ⲁⲛⲓⲕⲥ: Ⲓⲁⲛ, ⲡⲟⲙⲓⲗⲁⲓ.

ⲡⲣⲉⲉⲕⲗⲧⲗⲟ, ⲡⲣⲉⲧⲓⲉⲧⲗⲟ, ⲡⲣⲉⲑⲗⲟⲑⲉⲗⲟⲕⲉⲛⲛⲓⲗⲟ, ⲉⲗⲁⲕⲛⲗⲟ ⲕⲗⲁⲗⲓⲛⲓⲕⲥ
ⲛ̀ⲁⲥⲱ ⲒⲟⲑⲟⲣⲟⲔⲓⲕⲥ ⲛ̀ ⲡⲣⲓⲛⲟⲔⲉⲕⲕⲱ Ⲙⲁⲣⲓⲟ, ⲉⲟ ⲕⲉⲕⲙⲓ ⲉⲕⲗⲧⲓⲙⲓ ⲡⲟⲙⲁⲛⲗⲱ
ⲕⲥⲱⲉ, ⲉⲗⲁⲙⲓ ⲉⲉⲕⲉ, ⲛ̀ ⲁⲣⲗⲗⲁ ⲁⲣⲗⲗⲁ, ⲛ̀ ⲕⲉⲉⲗ ⲗⲛⲓⲕⲟⲧⲧⲁ ⲛ̀ⲁⲥⲱ Ⲓⲣⲓⲉⲧⲗⲟ Ⲓⲟⲗⲗ
ⲡⲣⲉⲁⲔⲁⲔⲓⲙⲁ.

ⲁⲛⲓⲕⲥ: ⲧⲉⲕⲉ, Ⲓⲁⲛ.

Ⲓⲟⲑⲗⲁⲥⲓⲛⲓⲉ:

Ⲓⲓⲕⲟ ⲡⲟⲔⲟⲕⲁⲉⲧⲧⲁ ⲧⲉⲕⲉ ⲕⲉⲗⲓⲕⲁ ⲉⲗⲁⲕⲱ, ⲕⲉⲧⲧⲁ ⲛ̀ ⲡⲟⲕⲗⲟⲛⲉⲛⲓⲉ,
Ⲓⲟⲧⲧⲗⲟ, ⲛ̀ Ⲓⲱⲛⲗⲟ, ⲛ̀ Ⲓⲕⲗⲟⲙⲗⲟ ⲁⲗⲗⲗⲟ, ⲛ̀ⲛⲓⲛⲉ ⲛ̀ ⲡⲣⲓⲛⲟ, ⲛ̀ ⲕⲟ
ⲕⲉⲕⲓ ⲕⲉⲕⲱⲕⲱ.

ⲁⲛⲓⲕⲥ: ⲁⲙⲓⲛⲛ̀.

ⲧⲁⲗⲗⲉ ⲕⲁⲗⲟⲓⲉⲙⲗ, Ⲓⲁⲗⲗⲉⲛⲁ ⲙⲗⲗⲁⲕⲥ:

ⲛ̀ ⲡⲟ ⲕⲁⲗⲟⲓⲉⲙⲗ ⲛ̀ⲥⲓⲗⲉⲗⲁ ⲁⲓⲕⲟⲛⲁ ⲉⲕⲕⲉⲣⲛⲟⲩ ⲁⲕⲉⲣⲓⲟ, ⲒⲗⲁⲒⲟⲗⲉⲧⲧⲁ ⲙⲗⲗⲟ ⲉⲓⲕⲧⲉⲛⲓⲟ:

ⲡⲁⲓⲕⲓ ⲛ̀ ⲡⲁⲓⲕⲓ ⲙⲓⲣⲟⲙⲁ Ⲓⲁⲗ ⲡⲟⲙⲟⲗⲛⲙⲉⲗ.

ⲁⲛⲓⲕⲥ: Ⲓⲁⲛ, ⲡⲟⲙⲓⲗⲁⲓ.

Ⲓⲁⲉⲧⲗⲡⲛ̀, ⲉⲡⲁⲉⲛⲓ, ⲡⲟⲙⲓⲗⲁⲓ ⲛ̀ ⲉⲟⲗⲣⲁⲛⲓ ⲛ̀ⲁⲉⲕⲥ, Ⲓⲟⲗⲗⲉ, ⲧⲧⲟⲉⲓⲟ ⲕⲗⲁⲒⲟⲔⲁⲧⲓⲟ.

ⲁⲛⲓⲕⲥ: Ⲓⲁⲛ, ⲡⲟⲙⲓⲗⲁⲓ.

ⲡⲣⲉⲉⲧⲧⲗⲟ, ⲡⲣⲉⲧⲓⲉⲧⲗⲟ, ⲡⲣⲉⲑⲗⲟⲑⲉⲗⲟⲕⲉⲛⲛⲓⲗⲟ, ⲉⲗⲁⲕⲛⲗⲟ ⲕⲗⲁⲗⲓⲕⲥ ⲛ̀ⲁⲥⲱ Ⲓⲓⲕⲟ ⲛ̀
ⲡⲣⲓⲛⲟⲔⲉⲕⲕⲱ Ⲙⲁⲣⲓⲟ, ⲉⲟ ⲕⲉⲕⲙⲓ ⲉⲧⲧⲓⲙⲓ ⲡⲟⲙⲁⲛⲗⲱⲕⲥⲱⲉ, ⲉⲗⲁⲙⲓ ⲉⲉⲕⲉ, ⲛ̀ ⲁⲣⲗⲗⲁ
ⲁⲣⲗⲗⲁ, ⲛ̀ ⲕⲉⲉⲗ ⲗⲛⲓⲕⲟⲧⲧⲁ ⲛ̀ⲁⲥⲱ Ⲓⲣⲓⲉⲧⲗⲟ Ⲓⲟⲗⲗ ⲡⲣⲉⲁⲔⲁⲔⲓⲙⲁ. **ⲁⲛⲓⲕⲥ:** ⲧⲉⲕⲉ, Ⲓⲁⲛ.

Ⲓⲓⲕⲟ ⲧⲧⲟⲉⲓⲟ ⲁⲣⲗⲗⲁⲕⲁ...

tek) a všech svatých, prosíme tebe, mnohomilostivý Pane, vyslyš nás hříšné, modlící se k tobě, a smiluj se nad námi.

Věřící: Hospodi, pomiluj. (40×)

Ještě modlíme se za pravou víru vyznávající a Krista milující cí pravoslavné pokolení naše. Za jeho vítězství, zachování, pokoj, zdraví a záchranu. Aby mu Pán a Bůh náš ve všem přispěti ráčil a ku pomoci byl, aby pod nohy našeho rodu pravoslavného srazil každého nepřítele a škůdce jeho.

Věřící: Hospodi, pomiluj. (30×)

Ještě modlíme se za jejich svatosti pravoslavné patriarchy, za vladyku metropolitu (*jméno*) [za vladyku (*jméno*); za archimandritu, igumena (*jméno*)], i za všechno v Kristu bratrstvo naše, i za každou duši křesťanskou trpící a zarmoucenou, milosti Boží a pomoci žádající; za záštitu města tohoto [či svatého příbytku tohoto] a všech v něm žijících [nebo vsi této a všech v ní žijících]; za mír a dobrý stav celého světa; za blaho svatých církví Božích; za spasení a pomoc těm, kteří se s pílí a bázní Boží namáhají, i za sloužící otce i bratry naše; za ty, kteří vše opustili a v pustině přebývají; za uzdravení nemocných; za pokoj a odpočinutí, blahou památku a odpuštění hříchů všem dříve se odebravším zesnulým pravoslavným otcům a bratřím našim, zde i všude jinde pochovaným; za osvobození zajatých, i za bratry naše ve službách jsoucí, a za všechny slouživší a sloužící ve svatém chrámě [či monastýru] tomto, rceme:

Věřící: Hospodi, pomiluj. (50×)

Ještě modlíme se, aby ochráněno bylo město toto [byla ves tato] i svatý chrám tento [či monastýr tento] a všechna města a země od hladu, moru, zemětřesení, potopy, ohně, meče, vpádu cizozemců a občanské války; aby milostivý a přístupný k našim modlitbám byl blahý a lidumilný Bůh náš a odvrátil od nás

veškerý na nás uvalený...

и сповѣдника ꙗвѣша карпаторѣскаго: ст҃ыхъ славыныхъ и доброповѣдныхъ мѹчениковъ: преподобныхъ и б҃гоносныхъ оц҃а нашихъ, ст҃ыхъ и праведныхъ б҃госц҃а ѿвакіма и ѿнны, и ст҃аго [ѿмкх, ѣгоже ѣсть храмъ] и вѣхъ ст҃ыхъ. Молимъ тѣмъ многочестиве Гд҃и, оуслыши насъ грѣшныхъ молѣщихъ се тебе, и помилѣй насъ.

Діакъ: Гд҃и, помилѣй, ѿ.

Бже молимъ ѡ благовѣрномъ и христіанскомъ православномъ родѣ нашемъ, ѡ повѣдѣ, превыкѣннѣи, мѣрѣ, здравїи, спасенїи егѡ, и Гд҃а Бг҃а нашего, наипаче поспѣшнѣи и поборнѣи есѣмъ во вѣхъ, и покорнѣи подѣ нѡзѣ егѡ великаго врага и сѣпостѣта.

Діакъ: Гд҃и, помилѣй, ѿ.

Бже молимъ ѡ господїне нашемъ Блаженнѣйшемъ митрополїтѣ (ѿма рекъ) [тѣже, ѡ господїне нашемъ (высоко-) Превосвѣщеннѣишемъ, ѿн: архїєпископѣ, ѿн: єпископѣ нашемъ, ѿмкх, ѿце ѣсть: ѿце ли о҃бнѣтель, и ѡ архїмандрїтѣ илї и҃г҃менѣ нашемъ ѿмкх:], и ѡ вѣемъ во Хр҃тѣ братствѣ нашемъ, и ѡ великой дѣшнѣ хр҃тіанствѣи, екорѣщнѣи же и ѡслобленнѣи, мнлостнѣ бж҃їи и помощнѣи трѣбующнѣи. Ѿ покровенїи града [ст҃аго дѡмѣ] егѡ, и живѣщихъ въ немъ. Ѿ мѣрѣ, и сестроушнѣи веегѡ мїра. Ѿ бл҃гословнїи ст҃ыхъ бж҃їихъ цр҃квей. Ѿ спасенїи и помощнѣи со тц҃анїемъ и ст҃рахомъ бж҃їимъ трѣждѣющихъ и слѣжащихъ оц҃цъ и братїи нашихъ. Ѿ ѡсѣблнѣи, и во ѡшествїи сѣщихъ. Ѿ ицѣленїи въ немоцехъ лежащихъ. Ѿ оуспенїи, ѡслабѣ, блаженнои пѣмннѣи, и ѡ ѡсѣблнѣи грѣхѡвъ вѣхъ преждеѡшѣдшихъ оц҃цъ и братїи нашихъ, здѣ лежащихъ и повсюдѣ православыныхъ. Ѿ избавленїи плѣненнѣихъ, и ѡ братїахъ нашихъ во слѣжащихъ сѣ-

щихъ, и ѡ вѣхъ слѣжащихъ...

Abychom vysvobozeni byli od všelikého soužení, hněvu a nouze, k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Zastaň se nás, spasiž nás, smiluj se nad námi a zachovej nás, Bože, blahodatí (milostí) svou.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Nejsvětější, nejčistší, nejblahoslovenější a slavné Vládkyně naší, Bohorodice a vždycky Panny Marie se všemi svatými pamětlivi jsouce, sami sebe i druh druha i veškeren život náš Kristu Bohu poručme.

Věřící: Tobě, Hospodine.

Kněz: **Neboť tobě náleží všeliká sláva, čest a klanění, Otci i Synu i Svatému Duchu, nyní i vždycky, až na věky věkův.**

Věřící: Amen.

Na velké večerní (v předvečer neděle a některých svátků) se pje z 1. kathismy 1. antifona – Blažený muž (1. žalm); nebo se čte celá kathisma podle typikonu; poté je malá ektenie.

Na všednodenní večerní se u nás ve farních chrámech toto všechno vynechává a po velké ektenii se ihned zpívá „Hospodine, k tobě volám“.

Po kathismě kněz nebo diákon

(je-li přítomen, vychází severními vratky a stane na obvyklém místě) praví malou ektenii:

Znovu diákon: **Opět a opět** v pokoji k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Zastaň se nás, spasiž nás, smiluj se nad námi a zachovej nás, Bože, blahodatí svou.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Nejsvětější, nejčistší, nejblahoslovenější a slavné Vládkyně naší, Bohorodice a vždycky Panny Marie se všemi svatými pamětlivi jsouce, sami sebe i druh druha i veškeren život náš Kristu Bohu poručme.

Věřící: Tobě, Hospodine.

Neboť tvá jest vláda...

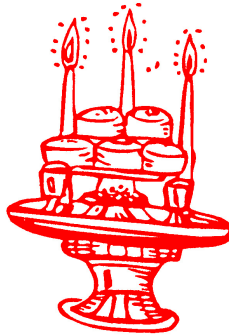
ТѢЖЕ ВОЗГЛАШАЮТЪ СЦѢННИКЪ:

БѢДИ ДЕРЖАВА ЦРѢТВІА ТВОЕГѠ БЛАГОСЛОВѢНА И ПРЕПРОСЛАВЛЕНА,
ОЦА И СНА, И СЦѢАГѠ ДХА, НЫНѢ И ПРИСНѠ, И ВО ВѢКИ ВѢКѠВЪ.

ДѢИКС: ѿМѢНЬ.

ТѢЖЕ ИСХОДНИМЪ ВЪ ПРИТВОРЪ, ПОИЩЕ СЦѢХІРЪ
ХРАМА ИЛИ ПРАЗДНИКА, СОВЕРШАЮЩЕ ЛѢТІЮ.
СЦѢННИКЪ ЖЕ И ДІАКОНЪ ЕХ КАДИЛЬНИЦЕЮ ИСХО-
ДАТЪ ВЪЗПѢ СЪКЕРНОЮ СТРАНОЮ, ПРЕИДЪТЪ ЖЕ
ИМЪ СО ДВѢМА ЛАМПАДОМА: СЦѢИМЪ ЖЕ ДВѢРЕМЪ
ЗАТВОРѢНЫМЪ СЦѢИМЪ.
СЛАВА, СЦѢАГѠ: И НЫНѢ, БГОРОДЧЕНЪ.

И ПО СІХЪ ГЛАГОЛЕТЪ ДІАКОНЪ,
ѢЩЕ ЛИ НѢСТЬ ДІАКОНА,
СЦѢННИКЪ, МЛЧКЪ СІА:



Спаси БЖЕ, ЛЮДИ ТВОѠ, И БЛАГОСЛОВИ ДОСТОѢНІЕ ТВОЕ: ПОСѢ-
ТИ МИРЪ ТВОЙ МИЛОСТІЮ И ЩЕДРОТАМИ, ВОЗВЫСИ РОГЪ
ХРѢТІАНЪ ПРАВОСЛАВНЫХЪ, И НИЗПОСЛА НА НЫ МИЛОСТИ ТВОѠ
СЛОГАТЪА, МОЛІТВАМИ ВСЕПРЕЧТЪА ВЛЧЦЫ НАШЕА БЦЫ И ПРИ-
НОДБЫ МРІИ: СИЛОЮ ЧТНАГѠ И ЖИВОТВОРАЩАГѠ КРѢТА: ПРЕДСТА-
ТЕЛЬСТВЫ ЧТНИХЪ НБНЫХЪ СИЛЪ БЕЗПЛОТНЫХЪ: ЧТНАГѠ, СЛАВНА-
ГѠ ПРОРОКА, ПРЕДЧЕИ И КРѢТИТЕЛА ІѠАННА: СЦѢИХЪ СЛАВНЫХЪ И
ВСЕХВАЛЬНЫХЪ АПЛА: ИЖЕ ВО СЦѢИХЪ ОЦѢ НАШНХЪ, И ВСЕЛЕНСКИХЪ
ВЕЛИКИХЪ ОУЧИТЕЛЕЙ И СЦѢИТЕЛЕЙ, ВАСІЛІА ВЕЛИКАГѠ, ГРИГОРІА
БГОСЛѠВА И ІѠАННА ЗЛАТОУСТАГѠ: ИЖЕ ВО СЦѢИХЪ ОЦА НАШЕГѠ
НИКОЛАА АРХІЕПКА, МВРЛНКІИСКАГѠ ЧДОТВОРЦА: ИЖЕ ВО СЦѢИХЪ
ОТЦѢЦ НАШНХЪ МЕДОДІА И ВВРІАЛА, ОУЧИТЕЛЕЙ СЛОВЕНСКИХЪ:
СЦѢАГѠ РАВНОПОСТОЛЬНАГѠ ВЕЛИКАГѠ КНѢЗА РАСТИСЛАВА: ИЖЕ ВО
СЦѢИХЪ СЦРѢТОТѢРПЦЕВЪ КНѢЗА ВАЧЕСЛАВА И КНАГІНИ ДЮДМІЛЫ:
ПРПЕННЫХЪ И БГОНОСНЫХЪ ОТЦѢЦ НАШНХЪ ІѠАННА ЧЕШСКАГѠ И
ПРОКОПІА СІЗАВЕСКАГѠ: СВАЦЕННОМЪЧЕННИКА ГОРАЗДА: СЦѢИТЕЛА

И СПОВѢДНИКА ѿЛЕЖІА...

Kněz: **N**eboť tvá jest vláda a království i moc a sláva,
Otce i Syna i Svatého Ducha, nyní i vždycky, až na věky
věkův.

Věřící: Amen.

Poté se zpívá úryvek z žalmu 140. / 141.: „**Hospodine, k tobě volám,
vyslyš mne; vyslyš mne...**“ Následuje čtení stichir a každé předchází
tzv. stíšek:

Na 10:

Vyved' ze žaláře duši mou, abych oslavoval jméno tvé.
Čekají spravedliví, že mne odměníš.

Na 8:

Z hlubin volám k tobě, Hospodine, Hospodine, vyslyš volání mé.
Kež bude tvé ucho naslouchat hlasu prosby mé.

Na 6:

Budeš-li nepravosti míti na zřeteli, Hospodine, Hospodine, kdož obsto-
jí? U tebe však je očištění.

Pro jméno tvé, Hospodine, čekal jsem na tebe, očekává duše má tvé
slovo; doufá duše má v Hospodina.

Na 4:

Od stráže jitřní až do noci, od stráže jitřní nechť doufá Israel v Hospo-
dina.

Neboť u Hospodina je milost a hojně je u Něho vysvobození. On vysvo-
bodí Israele ze všech jeho nepravostí.

Chvalte Hospodina, všichni národové; vychvalujte Ho, všichni lidé!
Neboť upevnila se jeho milost nad námi a pravda Hospodinova zůstá-
vá navěky.

Žalmista: »Sláva... I nyní...« *(Následuje bohorodičen.)*

Při velké večerní se nyní koná vchod. Kněz potichu říká modlitbu vchodu:

Večer, za svítání a v poledne chválíme a blahoslovíme
tebe, díky vzdáváme tobě a modlíme se k tobě, Vládce
všech: Nechť vznáší se modlitba naše jako kadidlo před
tebou; nedej, aby srdce naše uchylovala se k řečem nebo myš-
lenkám zlým, ale vysvobod' nás ode všech, kdož úklady činí du-
ším našim; neboť k tobě, Hospodine, Pane, obráceny jsou oči

naše a v tebe složili jsme...

Возглагошѣніе:

И́ко подобаетъ тебѣ всѣмъ слава,
честь и поклонѣніе, Ѡцѣ, и Снѣ, и Свѣтому
Дху, нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣкѣвъ,
аминь.

Таже еѣгословаетъ вхѣдъ:

Благословенъ вхѣдъ свѣтлыхъ твоихъ,
всегда, нынѣ и прѣсно, и во вѣки
вѣкѣвъ.

И возглаголетъ діаконъ: Премудрость, прѣсти.

Аиже же: свѣте ти́хий свѣтъ славы, безсмертнаго, Ѡца небаго,
свѣта блженнаго, иже хрѣте, прѣидше на западъ солнца, видѣвше
свѣтъ вечерній, поемъ Ѡца, Сна, и Свѣтаго Дха, Бга. догтонъ же ко
всѣмъ временѣмъ прѣтъ быти славы преподобными, Сне Бжїи, живѣтъ
длѣи: чѣмъже миръ тѣмъ славытъ.

По вхѣдѣ же, положивъ обычнѣйшій поклонъ ѡчнненнѣй монахъ, или чтеца,
поетъ прокіменъ дне.

Аще же щѣтъ свѣтъ вечера, глаголетъ:

Гдѣ воцрѣса, въ лѣпотѣ ѡблечѣса.

Стихъ: Ѡблечѣса Гдѣ въ силѣ, и преподѣса.

Стихъ: Ико ѡтвѣрдѣ вселеннѣю, таже не подвижитѣса.

Стихъ: Домъ твоюмъ подобаетъ свѣтъ Гдѣ, въ долготѣ днѣи.

Въ недѣлю вечера, глаголетъ:

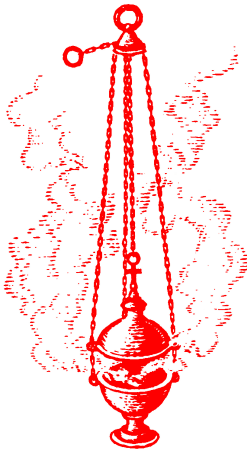
Сѣ нынѣ еѣгословите Гда въ рабѣ Гдѣи.

Стихъ: Свѣтъ во храмѣ Гдѣи, во двѣрехъ домъ Бга нашего.

Въ понедѣльникъ вечера, глаголетъ:

Гдѣ ѡслѣшитъ мѣ, внигда воззвѣти мѣ къ немѣ.

Стихъ: Внигда призвѣти мѣ, ѡслѣши мѣ Бгѣ прѣвды моеѣ.



Во вторникъ вечера...

Abychom ostatní čas života svého v pokoji a pokání skončili, Hospodina prosme.

Věřící: Dejž, ó Pane! (Dejž, Hospodine.)

Za křesťanské skonání života našeho, bez bolesti, bez zahanbení, v pokoji a za dobré zodpovídání se na hrozném soudu Kristově prosme.

Věřící: Dejž, ó Pane! (Dejž, Hospodine.)

Nejsvětější, nejčistší, nejblahoslovenější a slavné Vládkyně naší, Bohorodice a vždycky Panny Marie, se všemi svatými pamětlivi jsouce, sami sebe i druh druhu a veškeren život náš Kristu Bohu poručme. (*Diákon, pokloniv se a přežehnav, odstupuje před ikonu Spasitele.*)

Věřící: Tobě, Hospodine.

Kněz: Neboť dobrotivý a lidumilný Bůh jsi ty, a tobě chválu vzdáváme, Otci i Synu i Svatému Duchu, nyní i vždycky, až na věky věkův.

Věřící: Amen.

Kněz: Pokoj všem.

Věřící: I duchu tvému.

Diákon: Sklonme hlavy své před Hospodinem.

Věřící: Před tebou, Hospodine.

Kněz se tiše modlí:

Hospodine, Bože náš, který jsi nebesa sklonil a sestoupil pro spasení pokolení lidského, shlédni na služebníky své i na dědictví své; neboť před tebou, přísným a lidumilným soudcem, služebníci tvoji sklonili hlavu i šíji svou; neočekávají pomoci od lidí, nýbrž od tebe očekávají milosti a touží po spasení tvém. Opatruj je každého času i tohoto večera, ochraňuj je také v nastávající noci před každým nepřitelem a všelikým působením ďábelským, před daremnými myšlenkami a úmysly zlými.

Budiž vláda království...

Прочее время жнкогà нашегò вь мѣрѣ и покланїи кончати, оу Гдѣ прочимъ.

Дѣкз: Подѣи, Гдѣ.

Хрѣтїанскїа кончїны жнкогà нашегò, безболѣзненны, непостыдны, мѣрны и добрагò ѿвѣста на страшиемъ сдѣици Хрѣтѣ прочимъ.

Дѣкз: Подѣи, Гдѣ.

Превѣщю, превѣщю, превѣгословеннѣю, славною блѣщю нашѣ Бѣщю, и принодѣщю Мрїю со всѣми стѣми поманѣше, самн себе, и дрѣгъ дрѣга, и всѣхъ жнкогѣ нашѣ Хрѣщ Бѣщ предадїмъ.

Дѣкз: Тебѣ, Гдѣ.

И сцїенникъ возглашѣтъ:

Ико блѣгъ и члѣколюбецъ Бѣщ сїи, и тебѣ славо возыла-
емъ, ѿцѣ, и снѣ, и стѣомъ дѣщ, нынѣ и прїснѣ, и во
вѣки вѣкѣвѣ.

Дѣкз: ѿмїнь.

Сцїенникъ: Мѣрѣ всѣмъ.

Дѣкз: И дѣоки твоємѣ.

Дїаконъ: Главѣ нашѣ Гдѣи приклонимъ.

Дѣкз: Тебѣ, Гдѣ.

Молїтва главоприклонїи:

Гдѣ Бѣже нашѣ, приклонїи нѣсѣ и сошѣдїи на спасѣнїе рѣда
человѣческагò, прїзри на рабѣ твоѣ, и на достоїнїе твоѣ.
Тебѣ во страшиомѣ и члѣколюбцѣ сдѣи, твоѣ рабѣ
поклонїша главѣ, своѣ же покорїша вѣмъ, не ѿ человекъ
ѿжидѣюще помѣци, но твоѣмъ проѣще мїлостн, и твоѣмъ
чѣюще спасѣнїа: ѣже сохрани на всѣкое время, и по настѣ-
щемъ вечерѣ и вь прїходѣщю нѣщю, ѿ всѣкагò врагà, ѿ
всѣкагò прѣтївнагò дѣнствѣ дїавольскагò, и ѿ помыслѣнїи
сѣртныхъ, и воспомнїнїи лѣкѣвѣхъ.

Бѣдн держѣва...

naše a v tebe složili jsme naději svoji; nedopusť, Bože náš, aby-
chom byli zahanbeni. — Neboť tobě náleží všechna sláva, čest
i klanění, Otci i Synu i Svatému Duchu, nyní i vždycky, až na
věky věkův. Amen.

Na to kněz žehná vchod, říkáje tiše: Blahosloven vchod svatých tvých,
vždycky, nyní i příště, až na věky věkův. Amen.

Kněz nebo diákon:

Velemoudrost! Povznesme se!

Věřící zpívají hymnus od Sofronia, patriarchy jerusalemského:

Světlo tiché, svaté slávy, nesmrtelného Otce nebeského,
Svatého, Blaženého, Ježíši Kriste. Přišedše k západu
slunce a spatřivše záři večerní, opěváme Otce, Syna
i Svatého Ducha, Boha. Synu Boží, jenž dáváš život, hoden jsi
po všechny časy hlasy ctihodnými být opěvován. Pročež svět
tebe velebí.

**Po vchodu se sloužící pokloní jako obvykle. Dle místního zvyku pak
diákon (není-li přítomen, tak kněz) čte prokimen.**

Pozor mějme! Pokoj všem! Velemoudrost!

V sobotu večer:

1. Hospodin kraluje, I oděn jest velikolepostí.
2. Oblékl se Hospodin v sílu a přepásal se.
3. Neboť upevnil vesmír, kterýž se nepohne.
4. Domu tvému náleží svatost, Hospodine, navěky.

V neděli večer:

1. Aj, nyní dobrořečte Hospodinu, I všichni služebníci Hospodinovi.
2. Stojící ve chrámě Hospodinově, v nádvořích domu Boha našeho.

V pondělí večer:

1. Hospodin mne vyslyší, I když jej budu vzývati.
2. Když volal jsem, vyslyšel mne Bůh spravedlnosti.

V úterý večer...

Во вѣчѣрнихъ вѣчера, гласъ ѧ:

Милость твою, Гди, поженилъ ма въ дни живота моего.

Стіхъ: Гди спаси ма, и ничтоже ма лишитъ, на мѣстѣ спасеніи твоемъ ма.

Въ сре́дѣ вѣчера, гласъ Ѣ:

Бже, во имя твоё спаси ма, и въ силѣ твоёй спаси ма.

Стіхъ: Бже, услышиши молитву мою, взиши глаголы мои.

Въ четверго́кѣ вѣчера, гласъ 5:

Помощь мою ѿ Гда сотворишаго небо и землю.

Стіхъ: Возведоухъ очи мои въ горы, и видѣхъ прїидетъ помощь мою.

Въ пятно́кѣ вѣчера, гласъ 3:

Бже, защитиши мою душу твою, и милость твою предваришь ма.

Стіхъ: Изми ма ѿ врагъ моихъ Бже, и ѿ возстающихъ на ма избави ма.

Иже полагаются чтеніе [иже сестъ].

Обращае же ещенникъ къ западу, согбенъ и мѣлѣи рѣцѣ, стоитъ ѿжидая исполненіа прокїмена: также поклоняется, и ѿходитъ на мѣсто евоё. По прокїмнѣ же, глаголетъ дїаконъ, иже сестъ, и зшедъ еверною странюю [іерей же взири ѿ алтаря стоитъ предъ етою трапезою]:



Рцемъ въ...

Ještě modlíme se za ty, kteří přinášejí dary a kteří dobrodiní činí ve svatém a veledůstojném chrámě tomto, za přísluhující, zpívající a přítomný lid, očekávající od tebe velikých a hojných milostí.

Věřící: Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj.

Kněz: **Neboť milostivý a lidumilný Bůh jsi ty, a tobě chválu vzdáváme, Otci i Synu i Svatému Duchu, nyní i vždycky, až na věky věkův.**

Věřící: Amen.

Žalmista:

Dejž, Hospodine, abychom večer tento...

Následuje ektenie prosebná

Vykonejme večerní modlitbu naši k Hospodinu.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Zastaň se nás, spasiž nás, smiluj se nad námi a zachovej nás, Bože, blahodatí (milostí) svou.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Abychom celý den dokonale, svatě, pokojně a bez hříchu strávili, Hospodina prosme.

Věřící: Dejž, ó Pane! (Dejž, Hospodine.)

Za anděla pokoje, věrného vůdce, ochránce duší a těl našich, Hospodina prosme.

Věřící: Dejž, ó Pane! (Dejž, Hospodine.)

Za odpuštění a prominutí hříchů a poklesků našich Hospodina prosme.

Věřící: Dejž, ó Pane! (Dejž, Hospodine.)

Za to, co je dobré a užitečné duším našim, a za mír světa Hospodina prosme.

Věřící: Dejž, ó Pane! (Dejž, Hospodine.)

Abychom ostatní čas...

Вѣщє мѡлнмє ѡ плодѡнѡщєхъ ѡ добрѡдѣющєхъ ко вѣщємъ ѡ
вєчєрнѣмъ храмѣмъ сѣмъ, трѡжддѡущнємъ, поѡущнєхъ ѡ прєдстѡлѡщнєхъ
лѡдєхъ, ѡжддѡущнєхъ ѡ тєбѣ вєлнкѣмъ ѡ богѡтѡмъ мнѡстѡтн.

Лѡкѡ: Гдѣ, помнлѡй. (Трѣждѡ.)

Возгласѡщєхъ сѡщєнннєхъ:

Гкѡ мнѡстѡтнєхъ ѡ чєлѡвѣколѡубєцѡ Бѡгѡхъ сѣн, ѡ тєбѣ
слѡвѣхъ возгласѡщєхъ, ѡтѡцѣхъ, ѡ бѡгѡвѣхъ, ѡ свѡтѡмъ дѡшѣхъ,
нѡнѣхъ ѡ прѡсѡвѣхъ, ѡ во вѣкѣхъ вѣкѡвѣхъ.

Лѡкѡ: ѡмнѣ.

Тѡже: Сподѡбн, Гдѣ, вѣ вѣчєрѣ сѣн:

Дѡкѡнѡ: Нєспѡлнмѡхъ вєчєрнѡю мѡлнѡтѣхъ нѡшѣхъ Гдѣвн.

Лѡкѡ: Гдѣ помнлѡй.

Завѣщєннѣ, спѡсѣннѣ, помнлѡй ѡ сѡхрѡнѣннѣхъ нѡсѣхъ Бѡгѣ тѡбѡю блѡгодѡтнѡ.

Лѡкѡ: Гдѣ, помнлѡй.

Днѣ вєгѡ сѡвєршѣннѡ, свѡтѡ, мнѣрнѡ ѡ вєзгрѣшнѡ, ѡ Гдѣ прѡсѣмѡхъ.

Лѡкѡ: Подѡй, Гдѣ.

ѡгѡла мнѣрнѡ, вѣрнѡ настѡвннѡ, хрѡннѣтєлѡ дѡшѡхъ ѡ чѣлѡвѣкѡхъ нѡшнєхъ,
ѡ Гдѣ прѡсѣмѡхъ.

Лѡкѡ: Подѡй, Гдѣ.

Прѡсѣннѡ ѡ ѡсѡблѣннѡ грѣхѡвѣхъ ѡ прєгрѣшѣннѡхъ нѡшнєхъ, ѡ Гдѣ
прѡсѣмѡхъ.

Лѡкѡ: Подѡй, Гдѣ.

Дѡбрѡхъ ѡ полѣзнѡхъ дѡшѡмъ нѡшѡмъ, ѡ мнѣрѡ мнѣрѡвн, ѡ Гдѣ
прѡсѣмѡхъ.

Лѡкѡ: Подѡй, Гдѣ.

Прѡчєє врѣмѡ жнѡчѡтѡ...

V úterý večer:

1. Milost tvá, Hospodine, **I** následovati mne bude po všechny dny mého života.
2. Hospodin jest pastýř můj, nebudu míti nedostatku. Na místa hojnosti mne přivede.

Ve středu večer:

1. Bože, ve jménu svém spasiž mne, **I** a silou svojí spravuj mne.
2. Bože, vyslyš modlitbu mou, popřej sluchu slovům úst mých.

Ve čtvrtek večer:

1. Pomoc má jest od Hospodina, **I** kterýž učinil nebe i zemi.
2. Pozdvihuji oči své k horám, odkudž přijde pomoc má.

V pátek večer:

1. Bože, ochránce můj jsi ty; **I** milost tvá mne předcházej.
2. Vytrhni mne z rukou nepřátel mojich, Bože, a od těch, kteří povstávají proti mně, vysvobď mne.

Kněz je při zpěvu prokimenou obrácen k západu, stojí (na horním místě), očekáváje dokončení zpěvu prokimenou. Pak se ukloní a odchází na své místo před svatý prestol. (Při všednodenní večerní, není-li diákon, kněz stane na soleji před zavřenými královskými dveřmi, aby po dokončení zpěvu „Dejž, Hospodine, abychom večer tento...“ říkal prosebnou ektenii.)

Na velké večerní před velkými svátky nebo při službě s litíjí se po prokimenou vsouvá do postupu služby **čtení paremíjí**: většinou tři čtení ze Starého zákona (při zavřených královských dveřích – věřící mohou sedět); občas jsou to čtení z Nového zákona (při otevřených královských dveřích – věřící stojí).

Kněz nebo diákon před čtením každé paremíje: Velemoudrost!

Žalmista: Čtení z knihy proroka..., čtení z knihy Stvoření..., **apod.**

Kněz nebo diákon: Pozor mějme! (**Žalmista čte paremíi.**)

Na velké večerní nyní následuje ektenie vroucí. Při všednodenní večerní se koná až po závěrečných troparech a začíná až od „Smiluj se nad námi, Bože...“ (Čili bez prvních dvou proseb.)

Rceme všichni...

Рцѣмъ всѣмъ ѿ всѣхъ дѣшнѣ, ѿ ѿ всѣхъ помышленїа нашего рцѣмъ.

Діакъ: Гдн, помїлѣй.

Господи вездержїтелю, Боже Отцѣхъ нашихъ, молимъ ти еа, оубѣлѣши ѿ помїлѣй.

Діакъ: Гдн, помїлѣй.

Помїлѣй насъ, Боже, по величїи мїлостн твоїи, молимъ ти еа, оубѣлѣши ѿ помїлѣй.

Діакъ: Гдн, помїлѣй. (Трїжды.)

Бцѣ молимъ ѿ господїне нашемъ Блаженнѣйшемъ митрополїтѣ (їма рекъ) [ѿ господїне нашемъ (высоко-) Превосвщеннѣйшемъ (їан: архїєпископѣ, їан: єпископѣ) (їма рекъ)], ѿ всѣхъ во Хрїтѣ братїи нашей.

Діакъ: Гдн, помїлѣй. (Трїжды.)

Бцѣ молимъ ѿ братїахъ нашихъ, свщеннїцѣхъ, свщенномонашѣхъ, ѿ всѣхъ во Хрїтѣ братїахъ нашихъ.

Діакъ: Гдн, помїлѣй. (Трїжды.)

Бцѣ молимъ ѿ странѣ нашей, правїтелехъ и вонствѣ еа, да тїхоѣ ѿ безмолвноѣ жнїтїе поживѣмъ во вѣкомъ благочїтїи ѿ чнстотѣ.

Діакъ: Гдн, помїлѣй. (Трїжды.)

Бцѣ молимъ ѿ блаженнїхъ ѿ приношаматнїхъ создателехъ сватѣгѣ храма егѣ [їан: стѣла ѿкнїтели еа], ѿ всѣхъ преждепочншнхъ Отцѣхъ ѿ братїахъ, здѣ лежацихъ ѿ повсїдѣ, православнохъ.

Діакъ: Гдн, помїлѣй. (Трїжды.)

Бцѣ молимъ ѿ мїлостн, жнзнн, мїрѣ, здравїи, спасенїи, пощенїи, прощенїи ѿ свтавленїи грѣхѣхъ раковъ Бжїихъ, братїи сватѣгѣ храма егѣ [їан: стѣла ѿкнїтели еа].

Діакъ: Гдн, помїлѣй. (Трїжды.)

Бцѣ молимъ...

Diákon (je-li přítomen)

pak vychází severními vrátky před královské dveře ke čtení vroucí ektenie.
Kněz zůstává v oltáři, stojí před svatým prestolem.

Ektenie vroucí

Rceme všichni z celé duše a z celé myslí své rceme!

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Hospodine, Vševládce, Bože otců našich, prosíme tebe, vyslyš nás a smiluj se!

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Smiluj se nad námi, Bože, podle velikého milosrdenství svého, prosíme tebe, vyslyš nás a smiluj se!

Věřící: Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj.

Ještě modlíme se za vladyku našeho metropolitu (jméno) [i za vladyku našeho (archi-) episkopa (jméno)] a všechny naše bratry v Kristu.

Věřící: Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj.

Ještě modlíme se za bratry naše, kněžstvo, mnišské duchovenstvo a všechno bratrstvo naše v Kristu.

Věřící: Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj.

Ještě modlíme se za vlast naši a její představitele ve správě státní i ve vojsku, abychom životy své tiše a pokojně strávili ve všeliké zbožnosti a čistotě.

Věřící: Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj.

Ještě modlíme se za blažené a věčné paměti hodné zakladatele svatého chrámu tohoto [svatého monastýru tohoto] i za všechny pravoslavné dříve zesnulé otce i bratry, zde a všude jinde odpočívající.

Věřící: Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj.

Ještě modlíme se za milost, život, pokoj, zdraví, spásu, navštívení, odpuštění a prominutí hříchů pro služebníky Boží z bratrstva svatého chrámu tohoto.

Věřící: Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj.

Ještě modlíme se za ty...